Lietas Nr. A420162215
Lietas arhīva Nr. AA43-0135-17/12

LĒMUMS

Rīgā 2017. gada 28. martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents K. Berķis,
tiesneši M. Birzgalis un L. Paegļkalna,

rakstveida procesā izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Jūrmalas pilsētas domei izdot labvēlīgu administratīvo aktu par zaudējumu atlīdzināšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 16. oktobra spriedumu,

konstatēja

[1] Pieteicējs /pers. A/ 2015. gada 19. februārī vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdza uzlikt par pienākumu Jūrmalas pilsētas domei atlīdzināt viņam nodarītos zaudējumus 727,77 *euro* apmērā.

Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs 2013. gada 16. maijā bija pasūtījis automašīnu ar betonu, lai veiktu betonēšanas darbus /adrese, dz.Nr.3/. Taču mājas /adrese, dz.Nr.2/ īpašnieks /pers. B/ novietoja pagalmā savu automašīnu tā, ka betona vedēja automašīna nevarēja piebraukt pie mājas un pieteicējs nevarēja veikt iecerētos betonēšanas darbus.

Objektā ieradās arī Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija, kura fiksēja radušos situāciju, bet atteicās tajā iejaukties. Savukārt pašvaldības policijas pieaicinātais būvinspektors sastādīja atzinumu, kurā konstatēja, ka objektā patvaļīgi tiek veikti ēkas rekonstrukcijas darbi.

Pieteicējs iesniedza Jūrmalas pilsētas tiesā prasību pret /pers. B/, prasot atlīdzināt zaudējumus, kas pieteicējam radušies sakarā ar nenotikušo betona piegādi, taču Jūrmalas pilsētas tiesa noraidīja pieteicēja prasību. Uzskatot, ka prasības noraidīšanas pamatā ir Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas rīcība un būvinspektora atzinums, pieteicējs vērsās Jūrmalas pilsētas domē, prasot, lai iestāde atlīdzina zaudējumus, kas pieteicējam radušies sakarā ar nenotikušo betona piegādi, kā arī tiesāšanās izdevumus, kopā 736,48 *euro*.

[2] Ar Jūrmalas pilsētas domes 2015. gada 19. janvāra lēmumu Nr. 1.1-39.1/40 pieteicēja lūgums par zaudējumu atlīdzināšanu noraidīts, jo pieteicēja norādītie zaudējumi nav radušies Jūrmalas pilsētas domes vai tās iestāžu bezdarbības vai prettiesiskas darbības rezultātā.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 16. oktobra spriedumu pieteikums noraidīts.

[4] Pieteicējs par Administratīvās rajona tiesas spriedumu iesniedza apelācijas

sūdzību.

[5] Pieteicējs iestādē un tiesā ir vērsies ar prasījumu atlīdzināt zaudējumus. Prasījums par atlīdzinājumu nav patstāvīgs prasījums.

Izvērtējot pieteicēja pieteikumā, apelācijas sūdzībā, kā arī sniegtajā viedoklī par tiesvedības izbeigšanu lietā pausto viedokli kopsakarā ar lietā iesniegtajiem dokumentiem, apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs kā pamatu atlīdzinājuma prasījumam ir norādījis prettiesisko pašvaldības policijas rīcību, neierosinot administratīvā pārkāpuma lietu par mājas /adrese/, iekšpagalmā novietoto /pers. B/ automašīnu, kā arī būvinspektora atzinumu par 2013. gada 16. maijā konstatēto patvaļīgo būvniecību.

[6] Izvērtējot pieteicēja iebildumus pret Jūrmalas pašvaldības policijas amatpersonu rīcību, neuzsākot administratīvā pārkāpuma lietvedību, apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103. panta pirmo daļu administratīvā tiesa nodrošina kontroli pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī veic privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošanu un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšanu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1. panta trešās daļas 5. punktam lēmums, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā, nav administratīvais akts. Ņemot vērā, ka iestādes faktiskajai rīcībai ir jāatbilst tām pašām pazīmēm, kurām atbilst administratīvais akts, arī iestādes rīcība administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros nav iestādes faktiskā rīcība Administratīvā procesa likuma izpratnē. Līdz ar to pieteicēja iebildumi pret iestādes un tās amatpersonu rīcību, neuzsākot lietvedību par iespējamo administratīvo pārkāpumu, nav izvērtējami administratīvajā tiesā Administratīvā procesa likuma kārtībā.

[7] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta normām atteikumu uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību persona, kuras tiesiskās intereses ir aizskartas, ir tiesīga pārsūdzēt augstākā iestādē 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Savukārt augstākas iestādes lēmumu par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību persona, kuras tiesiskās intereses ir aizskartas, ir tiesīga pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc savas dzīvesvietas vai juridiskās adreses 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas.

Pieteicējs lietā nav iesniedzis pierādījumus par to, ka viņš ir pārsūdzējis tiesā Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonu atteikumu uzsākt administratīvā pārkāpumu lietvedību, kā to paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta normas.

[8] Savukārt Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 2.[1] panta otrā daļa noteic, ka iesniegumu par to zaudējumu atlīdzinājumu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, privātpersona var iesniegt pēc tam, kad stājies spēkā galīgais nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā.

Ņemot vērā, ka lietā nav iesniegts spēkā stājies galīgais nolēmums, ar kuru būtu ticis konstatēts iestādes lēmuma prettiesiskums administratīvā pārkāpuma lietā, pieteicēja prasījums par zaudējumu atlīdzinājumu, kas saistīti ar lietvedības neuzsākšanu par iespējamo administratīvo pārkāpumu, nav pieļaujams.

[9] Pieteicējs kā otru pamatu zaudējumu atlīdzināšanas prasījumam ir norādījis Jūrmalas pilsētas domes būvinspektora 2013. gada 17. maija atzinumu Nr.166. No minētā atzinuma izriet, ka būvinspektors 2013. gada 16. maijā ir veicis pārbaudi objektā /adrese, dz.Nr.3/, un tā

īpašniekam /pers. C/ atkārtoti uzdevis veikt virkni darbību, tostarp aizrakt tranšeju gar objekta perimetru, uzsākt objekta rekonstrukcijai nepieciešamo dokumentu izstrādi, neatsākt kanalizācijas sistēmas izbūvi, nekavējoties novērst apdraudējumu mājas līdzīpašnieku veselībai, sakārtojot objektam pieguļošo teritoriju *(lietas 133.-134. lapa)*.

Taču pieteicējs nav šī atzinuma adresāts un nav tiesīgs to pārsūdzēt. Tādēļ pieteicējs nevar arī prasīt atlīdzinājumu saistībā ar šo atzinumu, jo iestādes rīcības prettiesiskuma konstatējums un cēloņsakarība ar nodarītajiem zaudējumiem ir viens no atlīdzinājuma prasījuma pārbaudes elementiem.

[10] Arī izvērtējot visus citus pieteicēja pieteikumā un viedoklī par tiesvedības izbeigšanu izteiktos argumentus, apgabaltiesa nekonstatē tiesisku pamatu atlīdzinājuma prasījuma izskatīšanai.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. un 2. punktu, 283. pantu un 316. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma

izbeigt tiesvedību administratīvajā lietā Nr. A420162215.

Lēmumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā 14 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents K. Berķis

Tiesneši M. Birzgalis

L. Paegļkalna